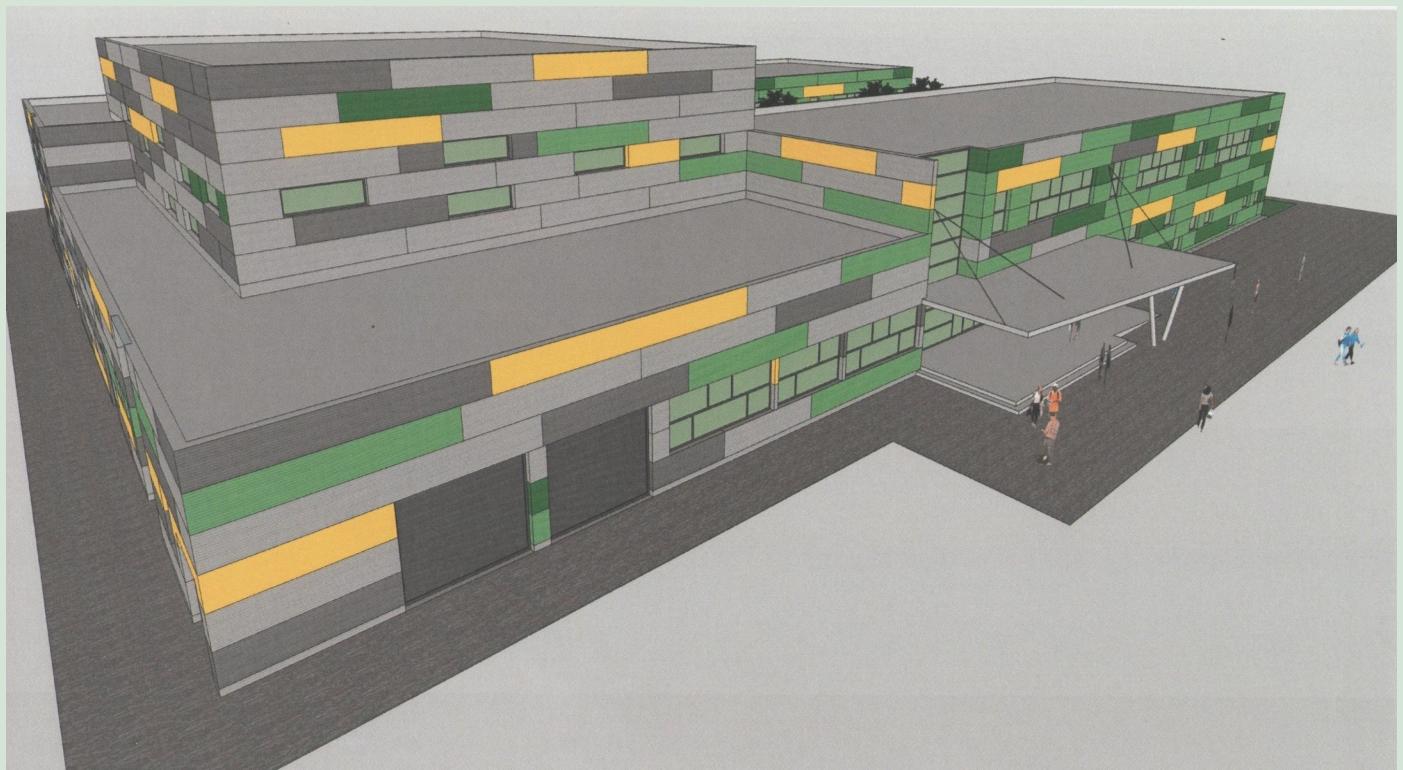

LIST UČENIKA SREDNJE ŠKOLE DONJI MIHOLJAC

SREDNJOŠKOLAC

Godina IV. / Donji Miholjac / kolovoz 2021.

BROJ 4

Impressum

Srednjoškolac

Godina IV.

Broj 4

Donji Miholjac, kolovoz 2021.

Osnivač:

Srednja škola Donji Miholjac
Vukovarska 84
31540 Donji Miholjac

Telefon: 031/630-970

E-mail: ured@ss-donji-miholjac.skole.hr

Glavna urednica: Dora Jantoš

Odgovorna urednica: Ivana Azenić, prof.

Uredništvo: Dora Jantoš, Dorina Mikulec,
Rebecca Mitrović, Mirna Vitković, Drago Gr-
gić, prof., Silva Vidaković-Romanić, prof.

Sadržaj:

SLJEDEĆE GODINE ULAZIMO U NOVU ŠKOLSKU ZGRADU — intervju s ravnateljem SŠ

Donji Miholjac, gospodinom Nenadom Perićem.....4

IZVANNASTAVNA AKTIVNOST ROBOTIKA.....6

OSOBE OKO NAS — mladi poljoprivrednici naše škole.....7

MLADI I KORONA — kolumna.....10

POMOĆI NEKOJ ŽIVOTINJI NEŠTO JE NEPROCJENJIVO — mali razgovor s volonterima

Udruge Boby DM.....11

KUĆNI LJUBIMCI I NJIHOVA ČAR — anketa provedena među učenicima naše škole.....12

KNJIŽEVNI KUTAK — dvije recenzije književnih djela.....14

PROVEDENA ANKETA O ČITANJU KNJIŽEVNIH DJELA.....16

LITERARNI KUTAK.....17

SLJEDEĆE GODINE ULAZIMO U NOVU ŠKOLSKU ZGRADU

INTERVJU S RAVNATELJEM SREDNJE ŠKOLE DONJI MIHOLJAC, GOSPODINOM NENADOM PERIĆEM

GRADNJA ŠKOLE NAPREDUJE DOBRO

Mi: Poštovani ravnatelju, svi jedva čekamo doći u novu školu, stoga nam recite kako za sada napreduje njeni gradnji?

Ravnatelj: Gradnja nove škole napreduje dobro. Preseljenje u novu školu može biti tek kada se škola i potpuno opremi te prođe i tehnički pregled.

Mi: Što će biti u krugu nove škole?

Ravnatelj: Ako ne gledamo samo sportsku dvoranu i zgradu, u krugu škole bit će prelijepi park na ulazu, odakle će biti pristupna cesta, pristupne staze do škole, neće biti ograde s vanjske strane ni sa sjeverne ni sa južne, samo s bočnih strana, imat ćeemo vanjsku atletsku stazu, vanjske terene za košarku, nogomet, rukometni teren, bit će vanjske tribine,

vanjska učionica – cijela površina bit će nova. Ništa staro neće ostati.

Mi: Hoće li u novoj školi biti mjesta za sve učenike u jednoj, prvoj smješnici?

Ravnatelj: Mi se nadamo, broj učionica i praktikuma je na razini ove sadašnje škole, međutim, kvadratura svega se povećava, ne mogu vam sa sigurnošću reći da ćemo svi ići u prvu smješnicu. Mi ćemo se potruditi, no što se tiče kvadrature sadašnje škole, imamo oko 2 300 i nešto kvadrata računajući sve prostorije koje imamo, ne samo u ovoj zgradi već i one radionice sa strane, a u novoj školi imat ćeemo preko 3 600 kvadrata, s tim da i dvorana nosi puno kvadrata. Bit će ukupno preko dvadeset učionica i praktikuma.

Mi: Hoće li škola uvesti neke nove smjerove i zanimanja?

Ravnatelj: U zadnjih sedam godina uveli smo sedam novih zanimanja. Po prvi put upisujemo zanimanje turističko-hotelijerski komercijalist. Prijašnjih godina uveli smo i zanimanje strojarski računalni tehničar, CNC operater, bravarski, agrotehničar i novi prodavač, odnosno, po novom programu. Tako da svake godine uvodimo nešto novo da bismo, usvari, obogatili ponudu zanimanja. Naša ponuda najviše ovisi o tržištu rada, znači, što poslodavci trebaju, tome se prilagođavamo i u okviru onoga što možemo i imamo kadra, obrazujemo i mijenjamo programe.

VJERUJEM DA ĆE NOVA ŠKOLA, SPORTSKA DVORANA UZ NJU I BOLJI UVJETI PRIVUĆI VEĆI BROJ UČENIKA

Mi: Mislite li da će nova škola potaknuti učenike osnovnih škola da upisu baš ovu srednju školu?

Ravnatelj: Ja se nadam jer smo prijateljnih godina, što se tiče kvalitete rada, a što se vidi po natjecanjima i strukovnih razreda i gimnazije, imali jako velike uspjehe i u rangu smo III. gimnazije Osijek. Jaki smo, učenici postižu odlične rezultate i vrlo smo zadovoljni, no često smo, kod upisa i kada smo odlazili promovirati školu u osnovne škole, slušali komentare: „A idemo u drugu školu jer imaju dvoranu, imaju bolje uvjete, nećemo ići

kod vas“. Naša je pretpostavka da smo godišnje gubili petnaest do dvadeset učenika zbog uvjeta, tako da vjerujem da će nova škola, okoliš i svi oni uvjeti koji su bolji privući veći broj učenika. Normalno je da će, kada je nešto novo, privući učenike više nego do sada.

Mi: Želite li još nešto dodati?

Ravnatelj: Pa evo, mislim da ste me sve pitali o novoj školi i svi se zajedno nadamo, kao i vi, da će sve to biti što prije i da ćemo konačno useliti život u novi prostor i da će nam škola biti još ljepša.

Pitanja osmisnila: Mirna Vitković

Razgovor vodile: Dorina Mikulec i Dora Jantos

Stara škola

Zadnja generacija djelatnika koji su radili u staroj školi

Dizajn nove škole

Dizajn nove škole

IZVANNASTAVNA AKTIVNOST ROBOTIKA

U izvannastavnoj aktivnosti Robotika, učenici 2. SRT-a pod vodstvom prof. Drage Grgića, imali su prilike upoznati rad s mnoštvom nove opreme: ArduinoMKR1000Shield, DFRobot senzora, aktuatora, opreme za komunikaciju, komplet LEGO, MINDSTORMS EV3-education, robot MAKEBLOCK mBot S. Kroz mnoštvo zanimljivih i kreativnih vježbi, učenici su obogatili svoje znanje i vještine primjerima korištenja STEM tehnologije kako u svakodnevnom životu, tako i u svijetu rada.

Uključili su se i u projekt [Generacija NOW 2020./2021.](#), u organizaciji IRIM (Institut za razvoj i inovativnost mladih) i u suradnji sa Hrvatskim Telekomom, kao pokroviteljem ovog projekta. Tema je natječaja bila digitalna igra(čka) ili slobodna tema. Učenici su napravili dva projekta na zadatu temu i odradili zadani kviz, kao dio vrednovanja projekta s rezultatom 100 %.

Učenici 2.SRT: Lucija Benak, David Holeš, Iva Čičak i Melisa Čočaj

Jedan je rad pod nazivom [Beba NOW](#), koji ima cilj da i najmlađi odrastaju u blagodatima STEM okruženja. Kažemo da i bebe već upijaju sve iz svoga okruženja, želimo ovim projektom osigurati ugodnu mikroklimu, pravodobno nadziranje buđenja i „punu“ pelenu!

Beba NOW

Učenici 2.SRT: Luka Knežević, Jakov Šokec, Nikola Rupčić i Fran Falamić

Drugi rad je pod nazivom [Samohodna prskalica](#), koji ima cilj zaštiti čovjeka od štetnih uvjeta djelovanja zaštitnih sredstava u poljoprivredi, kao i automatizaciju cijelog procesa prskanja. Zadatak je bio uraditi samohodni stroj koji samostalno obavlja proces prskanja bez prisustva čovjeka, osim u fazi upravljanja vožnjom mBot vozila.

Samohodna prskalica

Drago Grgić, prof.

MLADI POLJOPRIVREDNICI NAŠE ŠKOLE

Naša je srednja škola smještena u srcu Slavonije. Slavonija je dio Hrvatske koji ima posebno značenje na području poljoprivrede, lijepih polja i prostranih livada. Svakoga ljeta svojim biciklom možete proći pokraj zlatnih poljana, prepunih žita žutoga poput zlata, kukuruza i suncokreta, koji su nastali od ruku naših poljoprivrednika.

Mnoge informacije o poljoprivredi i mnoštvo radnih ruku možete pronaći upravo u našoj školi. Mladići i djevojke, koji se školuju u Srednjoj školi Donji Miholjac, u svojim domovima imaju pune ruke posla i ljubav prema tom istom poslu. U današnjem članku moći će te upoznati tri mladića, koji se prije i nakon nastave posvećuju poljoprivredi i njezinim ljepotama. To su Fabian Josić, učenik 3. razreda agrotehničara, koji prebiva u Donjem Miholjcu i ima ljubav prema traktorima i osjećaju kojeg ima svakoga dana tijekom rada. Zatim Ivan Rninger, također agrotehničar treće godine, koji stanuje u predvnom selu nekoliko kilometara od Donjeg Miholjca, Viljevu. Ivan ima, općenito, ljubav prema poljoprivredi i govori o njoj punim srcem.

Treći je mladić Luka Cerovečki, učenik 2. razreda strojarsko računalnog tehničara koji, isto tako, živi u Viljevu i ima veliku empatiju prema tom selu i prema poljoprivredi koju obavlja na viljevačkim poljima.

Kako biste se s učenicima, njihovim poslom i načinom rada bolje upoznali te kako bi se uočila razlika između njih trojice koji obavljaju isti posao, provela sam intervju.

- Koji posao najviše voliš obavljati kao mladi poljoprivrednik?

Fabian : Sve u što spada korištenje traktora.

Ivan : Žetve i berbu. Mislim da svaki poljoprivrednik najviše voli taj dio poljoprivrede. To je rezultat svega što su radili kroz mjesecе.

Luka : Najviše volim posao oko životinja, pripremanje njihove hrane i brigu za njih.

- Imaš li svoj način motivacije i, ako da, kako se inače motiviraš na rad?

Fabian : Motivacija mi je zadovoljstvo koje dobijem kada se vratim s polja i svjestan sam da sam bio produktivan.

Ivan : Osobno se ne moram motivirati zato što to radim iz čiste ljubavi, ali, ako moram reći, najviše me motivira kada me netko pohvali za nešto što napravim.

Luka : Motivacija mi je da jednostavno želim pomoći svojim roditeljima koliko god mogu zato što mi roditelji, uz poljoprivrednu, imaju i stalni posao.

- Jesi li u većini slučajeva organiziran kad dođe do rada u poljoprivredi ili improviziraš?

Fabian : Organiziran sam u potpunosti.

Ivan : Pravim si raspored od danas za sutra. Za neke poslove napravim raspored i tjedan dana prije.

Luka : Pokušavam se što bolje organizirati zato što to sve čini jednostavnijim. Ne preferiram improviziranje zbog gubljenja vremena. Bolje je planirati unaprijed.

- Uživaš li u tome ili to više smatraš nekom rutinom?

Fabian : Definitivno uživam u tome.

Ivan : Uživam, to je moj život.

Luka : Iskreno uživam zato što volim životinje i sve to što obuhvaća poljoprivreda, ali ponekad mi to bude rutina i imam cilj da to što prije napravim jer nekad bude previše posla.

- Što smatraš najtežim na području poljoprivrede?

Fabian : Rad, plasiranje proizvoda na tržište uz dobru cijenu, naravno, nabava zemljišta, velika ovisnost o

vremenskim uvjetima i premaleno poštivanje poljoprivrednika.

Ivan : Moje je mišljenje da, ako se dobro organiziramo, ništa nije problem napraviti.

Luka : Najtežim poslom smatram brigu za stoku to jest domaće životinje zato što se svaki dan računa briga za njih te moraš sam uvidjeti kako se životinja ponaša i što želi.

- Imaš li nekoga na koga se ugledaš što se tiče poljoprivrede?

Fabian : Najviše na svoje ujake, ali gledam dosta

stranih poljoprivrednika na internetu koji snimaju svoj poljoprivredni život pa smatram i njih malim uzorima.

Ivan : Na svoje šogore.

Luka : Naravno da imam, mojeg tatu i susjeda koji se također bave s tim.

Vožnja traktora kroz selo, prolazeći kroz ulice koje vode ka prostornim poljima (Fabian Josić)

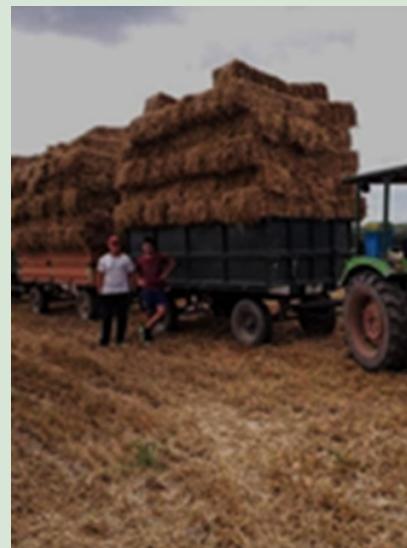
Priložene fotografije preuzete su ravno iz galerija naša tri mlada poljoprivrednika. Sve prikazuju što je zapravo objektivna definicija poljoprivrede – predvini proizvodi, trud i osjećaj kojeg posjedujete kada se taj trud iskaže.

Bacanje gnojiva prije sjetve za bolju prihranu zemlje što vodi boljem urodu (Fabian Josić)

S konjem (Fabian Josić)

Ispred bala sijena (Ivan Rajninger i Jakov Franc)

Berba zdravih i privlačnih kukuruza (Ivan Rajniger)

U polju (Luka Cerovečki i Jakov Franc)

Svinje čekaju obrok (Luka Cerovečki)

Dora Jantoš, 2. SRT

MLADI I KORONA

Kolumna

Covid-19, poznat još kao i korona virus svima nama već je postao svakidašnjica i dio ljudskoga života.

Svake sekunde na vašim malim ekranima, dok servirate ručak, održavate tjelovježbu, ispijate kavu ili provodite kvalitetno vrijeme s vašim ukućanima, mediji izvještavaju o mogućim opasnostima korona virusa. Životi ljudi su ugroženi, mentalno zdravlje oslabljeno i odijela potencijalnih političara i doktora, uredno izglačana.

Kao što smo upućeni, korona virus uzrokuje bolest dišnih puteva. U pandemiju Covid-19, ušli smo krajem 2019. i početkom 2020. godine.

Prvi val sa sobom ponio je kafiće, ugostiteljske objekte te u suštini sve poslove koji izazivaju svakodnevni kontakt sa kupcima. Time su se zatvorili i svi prostori u kojima su adolescenti provodili svoje vrijeme družeći se s priateljima i poznanicima. Zabava je jedna od glavnih čimbenika ljudske sreće i zadovoljstva, koja je našim mladima bila oduzeta. Računalo, put od toaleta do hladnjaka i krevet, bili su glavni značaji godine 2020.

Ulazak u trgovine počeo je stvarati veliku paniku kada dođe do zaboravljanja maski i raspravljanja oko tri vreće toaletnog papira. Svet mladih, od trenutka kada je svijet postao natjecanje i jedna velika kugla virusa, postao je podosta prazan i pust.

„Želimo ići u školu“, samo je jedna od izjava mladih kada ih se upita što misle o ovoj situaciji. Online učionice i elektronika može biti vrlo pouzdan izvor obrazovanja, ali i nezdrav za djetetovo zdravlje i razvitak.

„Nakon što zauvijek skinem masku, drugim ću užitkom udisati svjež zrak“, rekao je jedan od učenika nakon što mu je upućeno pitanje kakvo je njegovo mišljenje o nošenju maski.

Samoposluge, ugostiteljstvo, turizam, zajedno pate od manjka plaća i posla te tako uskraćuju moguće zapošljavanje adolescenata s voljom za rad.

Osim što je vrlo popularna, korona virus je također i veliki prihod zarade na hrvatskim tržištima. Određene kompanije privlače na kupovanje skupocjenih maski mnogobrojnih boja, oblika i marki na kojima dobivaju novce upravo od mladih.

Zdravstvo zarađuje, a dječja su igrališta prazna, ljljačke vijke na vjetru, lišće i granje nakuplja se na klupama i mjestima gdje su nekada mladi imali priliku provoditi vrijeme.

Priliku za svjetlo ovoga svijeta pridonose upravo mladi. Zdravlje je glavna definicija ljudskoga postojanja, ono ga drži na životu. Kako bi dijete ubralo cvijet na puteljku, ogreblo koljeno ili zagrljilo bliske ljude, mora izaći, bez straha bez nepotrebног materijala na svome licu i bez tuge.

Dora Jantoš, 2. SRT

POMOĆI NEKOJ ŽIVOTINJI NEŠTO JE NEPROCJENJIVO

Mali razgovor s volonterima Udruge Boby DM— Markom Andračićem i Vedranom Korenjom

1. Kako si se odlučio postati volonter Udruge Boby DM?

MARKO: Kad sam došao u srednju školu, profesorica Muminović me upoznala s Udrugom te sam tako postao jedan od volontera.

VEDRAN: Kada sam saznao da će se u Miholjcu otvoriti udruga koja će se baviti spašavanjem životinja, nisam ni trenutak razmišljao, odmah sam odlučio da ću postati njihovim članom, jer to malo vremena koje ja mogu izdvojiti njima može puno znatići.

2. Na koji se način uopće postaje volonter ove udruge?

MARKO: Ukoliko netko želi postati volonter može se slobodno javiti na Facebook stranicu Boby-DM te izraziti želju za volontaranjem.

VEDRAN: Volonterom se postaje vrlo lako. Kontaktira se udruga i izrazite želju da im želite pomoći, bilo to novčanim sredstvima, odrađujući neke fizičke poslove i slično. Nakon toga se dobije volonterska knjižica i to je to.

3. Koje poslove radiš kao volonter Udruge?

MARKO: Ja se najviše pojavljujem na nekim događanjima te prikupljam donacije. Na primjer, dok nije bila situacija s COVID-om, išlo se na advent te sam onda bio tamo i sakupljaо donacije na štandu Boby DM-a.

VEDRAN: Osobno sam najaktivniji što se tiče novčanih sredstava, kupovanja hrane i dojavljivanja ako negdje vidim psa, mačku ili neku drugu životinju za koju sumnjam da je možda pogledala ili da ju je netko ostavio i napustio.

4. Kako ostali volonteri pomažu Udruzi?

MARKO: Na razne načine, od prikupljanja donacija sve do odlaženja kod pasa — odnošenja hrane i vode.

VEDRAN: Kao što sam već rekao, volonteri imaju različite vrste „poslova“. Velik broj ih odlazi šetati pse ili imaju pse i mačke kod sebe na dohrani, čuvanju. Od svih tih poslova mislim da je najzahtjevnije biti „teta čuvalica“ kako ih oni zovu, jer one moraju biti prisutne stalno i paziti na ljubimce koji trebaju medicinsku pomoć.

5. Što ti se najviše sviđa u ovom volontiranju?

MARKO: Najviše mi se sviđa to što znam da nekoj životinji, u ovom slučaju psima, mogu pomoći. To je nešto neprocjenjivo.

VEDRAN: Najviše mi se sviđa što doprinos, ne samo nas volontera nego i ostalih ljudi koji se uključe, uveliko pomaže. Najsretniji budem kada vidim objavu da su psi i mačke udomljeni jer

to znači da napokon imaju svoj topli dom, ali i da su otvorili novo mjesto u azilu za nekog drugog kome je taj azil stvarno potreban.

6. Jesi li imao neku tešku situaciju?

MARKO: Zasada nisam, ali svaki put kad vidim da je neka životinja napuštena, osjećam se loše.

VEDRAN: Najteže situacije su mi bile kada pronađem životinje, a ne mogu ništa napraviti. To mi se dogodilo prošlo ljetо dva puta, ali su volonteri uskočili u pomoć i spasili i udomili tri mačića, na čemu sam im neizmjerno zahvalan.

7. Što bi poručio učenicima (vezano uz Udrugu Boby DM, napuštene životinje ili volontiranje...)

MARKO: Smatram da se svatko tko može pridonijeti na bilo kakav način treba učlaniti u Udrugu Boby DM. U zadnje vrijeme sve je više napuštenih životinja što je tužno, mi želimo zbrinuti sve napuštene životinje, no nažalost, nemamo takve uvjetne niti financijski dobro stojimo da bi sve životinje bile kod nas. Što se tiče volontiranja, predivna je stvar znati da nekome možeš pomoći i želim svakome da proba volontirati, jer to je nešto što nema cijenu.

VEDRAN: Poručio bih im da se svakako, ako imaju volju i ljubav, uključe na bilo koji način. Ne moraju biti stalno prisutni, mogu uplaćivati novac, donositi hranu, dojavljivati... Ono što želim reći je to da je naše malo njima puno i da je pomoći uvek dobrodošla.

Dora Jantoš, 2. SRT

KUĆNI LJUBIMCI I NJIHOVA ČAR

ANALIZA PROVEDENE ANKETE

Od početka ljudskog postojanja, životinje su imale veliko značenje u ljudskom životu. Kroz određena vremena, mijenja se standard i način tretiranja životinja.

U davnim razdobljima ljudske civilizacije, životinje su služile za opstanak i život tadašnjih nomada. No, kako je vrijeme prolazilo, došlo je do razvijka i novih vrsta

životinja te tako i do nastanka izraza „kućni ljubimac“.

Kada se spomene izraz „kućni ljubimac“, čovjek, usprkos raznim i specifičnim vrstama životinja, pomisli na dvije najpoznatije – psa i mačku.

Psi i mačke potječe iz davnih prvobitnih životinja. Pas se smatra prvim kućnim ljubimcem i potječe od vuka. Ljudi su ih pri-

pitomili prije 12 000 godina i podosta su poželjne životinje u čovjekovu domu.

Mačka pak potječe od afričke divlje mačke, a živi uz ljudi već 3 500 godina. Bila je vrlo popularna životinja u egipatskoj kulturi te je čak bila i omiljena životinja Kleopatri, posljednjoj kraljici drevnog Egipta.

U sklopu ljestvica posjedovanja kućnih ljubimaca i njihovog značenja za vlasnike, provela sam anketu te ispitala petro učenika naše škole koji imaju kućne lju-

bimce u svojim domovima, kakav je osjećaj imati životinju o kojoj se treba bri- nuti.

Ispitani su učenici Elizabeta Čaljković (2.OG), David Đurin (4.RT), Matea Sla- čanac (3.KOM), David Ivanišić (3.KOM) i Luka Cerovečki (2.SRT).

1. „Koliko kućnih ljubimaca uzdržavate u svojem domu?“

Četvero je učenika odgovorilo da uzdržava dva ili više ljubimaca, a jedan je odgovorio kako uzdržava samo jednog kućnog ljubimca.

2. „Koja vam je omiljena životinja?“

Četiri osobe glasale su za pse, jedan učenik za mačku, dok ponuđeno polje „ostalo“ nitko nije ispunio.

3. „Jeste li ikada udomili napuštenu životinju?“

Četvero ih je odgovorilo s „ne“, a jedan s „da“.

4. „Što vam je privlačno kada

dođe do uzdržavanja životinja?“

Ovdje su učenici mogli napisati svojim riječima što ih usreće kod njihovih životinja.

Matea: „Briga o njima.“

David Đ.: „Njihova zahvalnost.“

Elizabeta: „Igra s njima i maženje.“

Luka: „Šetnja i igranje s njima te učenje nekih novih stvari.“

David I.: „Njihova umiljatost.“

5. ‘Što vam je najteže kada dođe do uzdržavanja životinja?’

Matea: „Ako je životinja ozlijedjena.“

David Đ.: „Neposlušnost.“

Elizabeta: „Kupanje ljubimaca.“

Luka: „Pronaći komunikaciju koju oni razumiju. Nekada ne mogu razumjeti kako se osjećaju i što žele. Teško je uspostaviti zajednički jezik.“

David I.: „Što ih nekad ne razumijem.“

6. „Imate li želju udomiti neku specifičnu životinju koja se ne smatra kućnim ljubimcem? (npr. zmija, tarantula...)“

Matea: „Nemam želju.“

David Đ.: „Ne.“

Elizabeta: „Zmiju ili žabu.“

Luka: „Ribicu.“

David I.: „Nemam.“

Elizabeta i njezina mačka Adolf

Luka i njegov pas Aron, istarski gonič

Matea i njezin pas mješanac Tedi

Davidov pas labrador Odisim

Pas Davida Đurina Žućo

Dora Jantoš, 2. SRT

KNJIŽEVNI KUTAK

Dvije recenzije književnih djela

CODY MCCLAIN BROWN: „PROPUH, PAPUČE I PUNICA“

Knjigu „Propuh, papuče i punica“ napisao je Amerikanac Cody McClain Brown. U ovoj knjizi on govori o tome kako se zaljubio u djevojku iz Hrvatske i nakon što se njih dvoje vjenčaju, odlaze živjeti u Split, a kasnije u Zagreb. Knjiga je urnebesno smiješna i humor se najviše bazira na temelju kulturoloških razlika. Od toga da se mora bojati propuha i da je punica „Bog i batina“ te da je zdravstvo besplatno.

Knjiga se temelji na piščevom stvarnom iskustvu, a samo su neka imena promijenjena. Kada je pisac došao u Hrvatsku, shvatio je nekoliko važnih stvari – da je držanje bebe kao magnet za ljude i da će vam ljudi prilaziti ako držite bebu u ruci. Shvatio je i da će vam starica na cesti početi držati prođiku ako ne obučete svom djetetu čarapice jer dijete može dobiti bezbroj bolesti.

Najviše se navikao na punicu koju je, kad su posjetili Ameriku, odveo u Starbucks, a ona je s gađenjem gledala cijelu prostoriju. Ova je knjiga primjerena za sve uzraste, a mlađi se ljudi najviše mogu poistovjetiti s piscem zbog globalizacije i svakodnevnog sretnanja s novim kulturama.

Zanimljiva knjiga nam govori o tome koliko je naša kultura čudna Amerikancima i kako se onda oni prilagode nama kroz bezbroj svakodnevnih situacija koji će nam izmamiti osmijeh na lica. Knjiga je nastala na temelju blogerskih tekstova o kulturološkim razlikama između Amerike i Hrvatske. Prati autoru „evoluciju“ od stranca do zeta i suočava ga s predrasudama, stereotipima, običajima i uvjerenjima.

Lucija Pavošević, 4. OG

JO NESBØ: „ĐAVOLJA ZVIJEZDA“

Nedavno sam pročitala jednu zanimljivu knjigu, a njen je autor Jo Nesbø. Knjiga je dio serijala Harry Hole, a vjerojatnije ćete ga prepoznati po filmu koji je napravljen po jednom djelu iz istog serijala nazivom „Snjegović“. Nakon što sam se odlučila pročitati naizgled veliku i tešku knjigu, naravno, iz čiste dosade, shvatila sam koliko je zapravo radnja genijalno napravljena. Norveški pisac Jo Nesbø inače je poznat i po kriminalističkim romanima tako da nije bilo veliko iznenadenje što me knjiga držala napečtom puna dva dana, koliko mi je i trebalo da ju pročitam. Knjiga zaista potiče na razmišljanje, a svi čitatelji su u iščekivanju tko je ubojica i koji mu je motiv.

Glavni lik romana je, očito, detektiv Harry Hole koji je dobio novi slučaj u gradu Oslu. Ovaj briljantni detektiv inače zna koristiti ilegalne načine kako bi otkrio tko se krije iza nekog ubojstva. Detektiv je introvertan, sklon opijanju i korištenju droga, ima par bližih prijatelja i u vezi je s Rakel Fauke, a njenom je sinu očinska figura i on ga ponekad i zna nazvati ocem.

Sada kada smo malo bolje upoznali glavnog lika, vrijeme je za radnju knjige. Sve je počelo kada je mlada žena, Camilla Loen, pronađena mrtva u svom stanu u Oslu. Amputiran joj je prst na lijevoj ruci, a pod kapkom joj je skriven sićušan dijamant crvene boje u obliku pentagrama. Harry Hole je pozvan kako bi radio na slučaju, ali kada shvaća da istragu vodi njegov dugogodišnji suparnik Waaler, pokušava se oduprijeti i odbiti slučaj. Pod prijetnjom otkaza, Hole jedva prihvata slučaj. Kako slučaj napreduje, otkrivaju se nove žrtve i policija počinje sumnjati na serijskog ubojicu, naime, Lisbeth Barli je nestala i nađen je samo njen prst, a Barbara Svendsen je ubijena u toaletu u zgradici gdje radi, također bez prsta na lijevoj ruci. Kroz knjigu, upoznajemo se s likom psihologa koji nas upućuje u to kako serijske ubojice razmišljaju i kako probati predvidjeti kada će i koliko još ljudi ubi-

ti. Iduća je žrtva Marius Veland koji je ubijen u svom studentskom stanu. Saznajemo da je nestala Lisbeth Barli na kraju ubijena i također ima dijamant pentagrama ispod kapka, kao i ostale žrtve. Knjiga zapravo prati dvije radnje, jedna je ta o serijskom ubojici, a druga je o krijumčarenju oružja čiji je glavni šef već spomenuti Waaler. Harry Hole, uz to što pokušava naći ubojicu, pokušava i dokazati da se Waaler bavi ilegalnim stvarima i da mora biti zatvoren zbog toga. Kako se radnja približava kraju, naravno, otkriva se da je Waaler „mozak“ operacije s krijumčarenim oružjem i otkriva se serijski ubojica. Zapanjujuć mi je motiv serijskog ubojice i čitatelji ne bi mogli iz prve pogoditi tko je on zapravo. Iznenadio me Wallerov kraj u knjizi i pravi

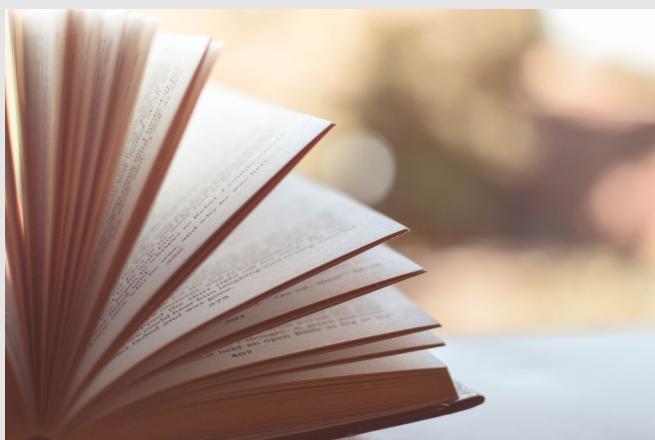
identitet čovjeka koji je ubio sve te ljude. Nikad nisam ni pomicala da bi ta osoba mogla biti ubojica.

Budući da je „Đavolja zvijezda“ peta knjiga Harry Hole serijala, vidi se manja razlika u načinu pisanja i vide se neka poboljšanja. Knjiga je detaljno napisana i čitatelj se lako može uživjeti u nju. Glavni je lik u nekim trenutcima opisan kao vrlo nestabilna osoba i to me znalo zasmetati, ali ritam i savršena rješenja u radnji bi to mogli nadoknaditi. Autor se opet pokazao kao odličan pisac kriminalističkih romanova i, kao svaki čovjek, ima nekih grešaka. Zaokreti zapleta savršeno su napisani i jedva čekam pročitati ostatak kolekcije o detektivu.

POVODOM GODINE ČITANJA 2021.

PROVEDENA ANKETA O ČITANJU KNJIŽEVNIH DJELA

Povodom Godine čitanja 2021., školska je knjižničarka provela anketu o čitanju književnih djela. Anketi je pristupilo ukupno 75-ero učenika Srednje škole Donji Miholjac, odgovorivši na ukupno deset pitanja.

62,7% učenika voli čitati književna djela. Učenici radije čitaju tiskane (73,3%) nego elektroničke knjige.

Čak 48% učenika, osim školske lektire, uopće ne čita knjige, a 33,3% njih pročita samo jednu knjigu mještečno.

S obzirom na to na koji način biraju knjigu koju će čitati, najveći postotak učenika (68%) odgovorio je da bira prema naslovu djela.

Žanr koji ih najviše zanima je ljubavni (38,7% učenika), a slijedi fantastični te kriminalistički. Najradije

čitaju djela koja govore o prijateljstvu i ljubavi te o neobičnim događajima.

Samo 34,7% učenika ima svoje omiljeno književno djelo. Od njih, najveći broj učenika (4) navelo je romane o Harryju Potteru kao svoje omiljeno djelo.

Odgovori učenika nalaze se na sljedećoj poveznici:

https://docs.google.com/forms/d/16Bg65pclJB4NMBAS0AecoZg7vDzIG_0RvzED4CR/exts/viewanalytics

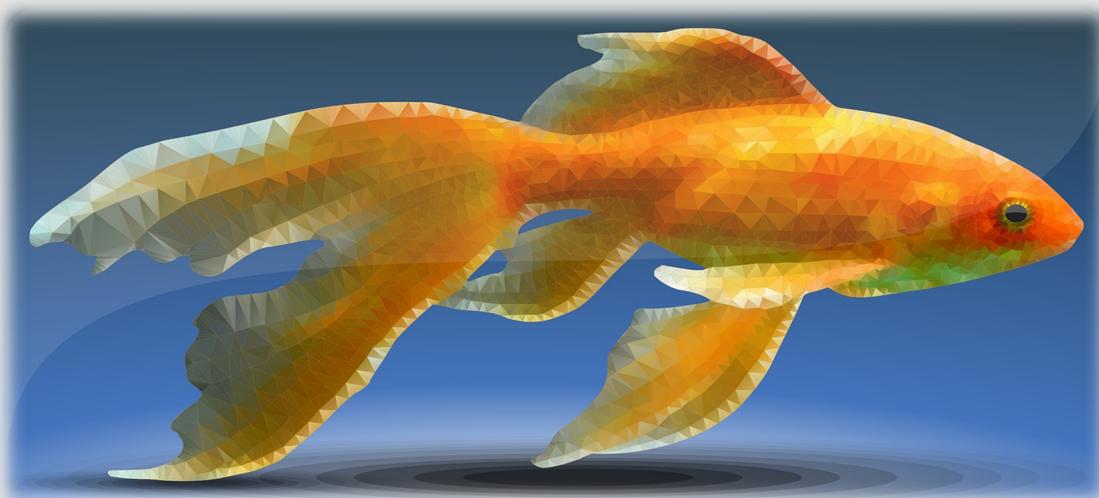
Ivana Azenić, šk. knjižničarka

Zlatna ribica

Sjedim tako jednog jesenskog popodneva na obali Drave, črčkam šibom po pijesku neke hijeroglife. Uživam u tišini i odmaram živce. Razmišljam o sebi, o tome kako sam zapravo nezadovoljna sobom. Čisti sam prosjek... i kako bi bilo da sam drugačija – recimo, ljepša... pametnija. Uto iznenada začujem kako netko doziva moje ime. Osvrćem se, nigdje nikoga. Pogled mi padne u vodu, a tamo, gle čuda, zlatna ribica. „Viđam te često da ovdje sjediš. Činiš mi se dobra duša pa pomislim, hajde da joj ispunim tri želje.“ Zbunim se. Gledam je s nevjericom. „A može jedna po jedna?... Ne bih tri najedenanput, nekako se

tu.“ A to za ribicu čas posla. Dok si reko keks.

Dođem kući, moji se ništa ne čude. Pa to sam ja, njihova kći, oni bi me voljeli kakva god da sam... a nisu svi roditelji takvi. Uzimam sa stola svoje bilježnice – iz matematike, fizike, kemije i tako redom – sve razumijem, sve što mi ranije nikako nije išlo u glavu, otvaram na internetu stranice s najtežim, nerješivim zadatcima – sve kužim, rješavam od prve. Divim se sama sebi – mojoj pameti nema kraja. „Pa ja sam genijalka!“ povičem ushićena. „Eh, ribice“, pomislim, „svaka ti čast, sićušna si, nema te čovjek šta vidi, al' činiš čuda.“

ne volim zaletat.“ „Ma, nema frke, samo kaži, draga...“

„Pa, htjela bih biti najljepša na svijetu.“ A to za ribicu čas posla. Dok si reko keks.

Dođem kući, moji se ništa ne čude. Pa to sam ja, njihova kći, oni bi me voljeli kakva god da sam,... a nisu svi roditelji takvi. Stanem pred ogledalo. „Ogledalo, ogledalce moje, najljepša na svijetu ko je?“ Ma, ne mora mi ni kazat, znam ko je. Stvarno sam savršena, ne mogu se načudit svojoj ljepotu. „Eh, ribice“, pomislim, „svaka ti čast, sićušna si, nema te čovjek šta vidi, al' činiš čuda.“

Sutradan u školi – cure mi zavidne, spletkare, ogovaraju me. Pristojni dečki bulje u mene, ne usude se sa mnom ni razgovarat, fakini me vuku za kosu, guraju me, podmeću nogu i uživaju u svom medvjedem udvaranju. Nastavnici komentiraju: „Lepa je, udaće se za nogometniša.“ Svi misle da sam lijepa glupača. Čak se i moja najbolja priateljica više ne druži sa mnom, samo nešto tajno šuška s najvećim zlobnicama u školi. Život mi postane pakao. Izdržim tako nekoliko dana i odjurim očajna do Drave. A ribica pred mene: „Čekala sam te, draga.“ Ja promucam: „Mmmmože druga želja?“ „Kaži, slušam i ostvarujem.“ „Pa, ja bih da sam... najpametnija na svije-

Sutradan u školi – cure mi zavidne, spletkare, ogovaraju me, pristojni dečki bulje u mene, ne usude se sa mnom ni razgovarat, fakini me vuku za kosu, guraju me, podmeću nogu i uživaju što maltretiraju pametniju od sebe. Svi govore da sam štreberica, frik i još kojekakva pogrdna imena. A nastavnici... dive mi se, hvale se naokolo mnom pameću, ali baš i ne vole da je netko pametniji od njih. Život mi postane pakao. Izdržim tako nekoliko dana i odjurim očajna do Drave. A ribica pred mene: „Čekala sam te, draga.“ A ja promucam: „Mmmmože treća želja?“ „Kaži, slušam i ostvarujem.“ „Pa, ja bih... da budem ista onakva kakva sam bila i prije, tako sam navikla i tako se najbolje snalazim u životu.“ A to za ribicu čas posla. Dok si reko keks.

I odem zadovoljna kući, moji se ništa ne čude. Pa to sam ja, njihova kći, oni bi me voljeli kakva god da sam... a nisu svi roditelji takvi.

A u školi, sve k'o i prije... Opet sam čisti prosjek, ali zadovoljna sam.

Silva Vidaković-Romanić, prof.

KRŠITELJICA REDA I MIRA

Bila sam zdrava osoba koja se nije bojala liječnika ni pregleda jer nikad nisam imala nekih većih zdravstvenih problema. Jednog zimskog dana u našoj je školi bio zakazan sistematski pregled. Otišla sam misleći da je to samo rutinski pregled, no, liječnica se u jednom trenutku uozbiljila i rekla da će poslati dokument mojim roditeljima. U moj je život došla jedna, rekla bih, posebna gošća. Zašto posebna? Moje se razmišljanje u mnogočemu promijenilo. Mislim da je vrijeme da vam predstavim razlog moje promjene, ali i svojevrstan pokazatelj hrabrosti.

Štitnjača ili štitna žlijezda jedan je od stanara ljudskoga organizma smješten pri vrhu nebodera zvanog ljudsko tijelo, točnije, nalazi se na prednjoj strani vrata. Ta tridesetak grama teška žlijezda oblikova slova H može poput tornada poharati i donijeti ozbiljne probleme u ljudsko tijelo. Hormoni štitnjače utječu na funkciju svih ostalih stanara ljudskoga tijela, svojih susjeda, pozitivno, ali i negativno. Bolesti

baš lijepo smršavili. Načini liječenja su razni, od radioaktivnog joda do tableta, i u krajnjem slučaju, operacije kojom se uklanja dio ili cijela štitna žlijezda. Osobe s hipotireozom do kraja života moraju piti tablete kako bi nadomjestile hormon koji im nedostaje. Koliko takav mali organ, jedan mali djelić čovjeka štete može učiniti? Mnogo. Svi znamo za rak, moždani i srčani udar. No, koliko smo upoznati s drugim svakodnevnim bolestima? Odgovor je — malo. Ona, a pod ona mislim na kršiteljicu reda i mira, štitnjaču, utječe na cijeli vaš život i sve sustave organa. Zbog nekog većini nebitnog i nepoznatog organa dobijete cijeli niz problema za koje niste ni znali da nešto tako malo može uzrokovati. Na primjer, tko bi mogao i pomisliti da višemjesečni umor, nervozna, opadanje kose, lupanje srca ili Bog zna što još, može biti upravo od štitnjače. Moje je putovanje s gospodicom štitnjačom počelo početkom 2019. godine kada mi je utvrđena hipotireoza zbog čega sam se iste godine moralna pozdraviti s njom. Naime, mjesecima sam bila umorna čim bih se probudila i čak i najmanji poslovi bili su nezamislivo naporni i umarajući. Što li sam sve prošla zbog nje! Išla sam redovito na snimanja, popila radioaktivni jod, čak su me boli iglama ne bi li se ona tvrdoglavica promijenila i popustila u namjeri da mi poremeti zdravlje. No, moja se usporena štitnjača nije htjela promijeniti nimalo, ostala je tvrdogлавa do kraja.

Na kraju smo pozdravili i nju i njezinu tvrdoglavost i odlučili je ispratiti iz moga tijela. Tako je sada stan u kojem je ona živjela prazan, no sjetim je se svakoga dana kad popijem tabletu koja bi nju trebala zamijeniti. Morala je otici u velikom stilu. Zapravo, moja sad već pokojna štitnjača ostavila je i nešto dobro za sobom, na vratu mi je ostavila trag koji, i dvije godine kasnije, rado gledam u ogledalu jer je on dokaz onoga što sam prošla i onoga što jesam. No, što je tu je, nisam tu da bih se žalila, već kako bih izrazila svoju sreću jer je to najveći zdravstveni problem koji sam imala. Što te ne ubije, ojača te! Mislim, mene je ojačalo, a štitnjača valjda nije imala sreće. Ups!

štitenjače mogu se svrstati u dvije skupine: hipotireozi i hipertireozi. Hipotireoza je kada se naša draga štitnjača malo ulijeni i odluči ne stvarati dovoljno hormona, poznata i kao Hashimotov sindrom. Hiper-tireoza se događa kada imate hiperaktivnu i marljivu štitnjaču koja stvara i previše hormona. Takve lijene i previše marljive štitnjače imaju većinom osobe ženskoga spola, dok su one muškoga spola sramežljive i unutar prosjeka. Naša draga štitnjača utječe i na kilograme pa tako ljudi koji imaju hipotireozi mogu u kratkome vremenu dobiti puno kilograma, dok će oni s hipertireozom dobiti pohvale kako su

Rebecca Mitrović, 2. OG

